

EL RATOLÍ ELECTRÒNIC

text: JESÚS NIETO música: RICARD GIMENO

Director: Moltes històries comencen dient: hi havia una vegada... o fa molt de temps... Aquesta que us explicaré no pot pas començar així ja que passa en un món que amb prou feines ha donat les primeres passes: el món dels ordinadors. D'uns anys ençà, la informàtica ens porta de cap. Els nostres pares havien viscut molt feliços sense aquestes màquines, però ara sembla que si no tenim l'ordinador, amb tot el que ha de tenir (que no són poques coses!), a casa ens falta alguna cosa essencial.

Un dels protagonistes d'aquesta història es diu Joaquim i, sens dubte, és un enamorat de la informàtica. El seu aspecte... com us ho podria explicar... és un noi com vosaltres, potser una mica més gran... (*assenyalant cap el públic*) crec que s'assembla molt a tu...

Joaquim: (*Col·locat entre el públic i posant-se dret*) Si jo sóc en Joaquim.

Director: Ah, doncs, vine aquí, que tu podràs explicar millor la història que jo.

Joaquim: Hola. Tens molta raó amb això que explicaves: jo no puc viure sense l'ordinador.

Director: De fet, vosaltres els informàtics sou una mica enredats. A vegades dieu unes coses, parleu d'una manera que no hi ha qui us entengui.

1.MÓN INFORMÀTIC

Excel, word, tiff,
mega, punt com,
password, ram, bit,
scanner, rom.
...word, tiff,
...punt com,
...ram, bit,
scanner, rom.

*Qui parla sempre així,
no és pas d'aquí!
I penso doncs que són
d'un altre món.*

Support, break, file,
system, hop, print,
plug and play, site,
explorer, link.
... break, file,
... hop, print,
... play, site,
explorer, link.

*Qui parla sempre així,
no és pas d'aquí!
I penso doncs que són
d'un altre món.*

Return, web, gap,
apple, mac, found,
windows, doc, hard,
quick time, byte, sound.
... web, gap,
... mac, found,
.. doc, hard,
quick time, byte, sound.

Qui parla sempre així,

*no és pas d'aquí!
I penso doncs que són
d'un altre món.*

- Director:** Veritablement, no hi ha qui us entengui! Bé, us estava explicant una història i ja he perdut el fil. Ah, si. Els volia dir que el protagonista principal d'aquesta història no ets pas tu, oi Joaquim?
- Joaquim:** No, si jo em vaig quedar amb la boca oberta quan vaig entendre què passava. Mira (*obrint la boca*), encara no l'he tancada.
- Director:** Explica, explica qui és el protagonista.
- Joaquim:** No sé per on començar. Si algú de vosaltres pensa que no poden passar coses meravelloses o màgiques o estranyes, la veritat és que no entendrà res del que explicaré... L'autèntic heroi, del que va passar, és un ratolí electrònic, un d'aquests instruments que fem servir per donar ordres a l'ordinador.
- Ratolí:** (*Sortint d'entre el públic amb una disfressa de ratolí informàtic*) Joaquim ja veig que estàs parlant de mi. (*Dirigint-se al públic*) Vosaltres us penseu que els ratolins com jo només tenim per dins cables i circuits. Doncs esteu molt equivocats. Alguns també tenim un cervellet que pensa i que somnia i un cor que estima.
- Joaquim:** Hola ratolinet. Quina alegria que em dones! Estava explicant a aquest públic tan distingit la nostra història.
- Ratolí:** Ja ho he sentit. T'ajudaré a recordar... Tot va començar quan jo estava trist, no em sentia feliç. La causa?, us preguntareu quina era la causa? Doncs molt senzilla, ningú em valorava. M'insultaven i tot! Em deien perifèric, fixa't tu, quina cosa més lletja...PERIFÈRIC!

2.NOMÉS SÓC UN PERIFÈRIC

El meu món sols veu les torres
que contenen el més bo,
plaques mare molt "senyores"
i les targetes de so.

Amb memòria i disquetera,
i disc dur, tenen també
processadors de primera,
gravadores de CD's

*Jo sóc un "sense importància",
i ningú no em veu cap mèrit,
ignorats de tots els altres,
només sóc un perifèric.*

Menystinguts des de l'inici,
som els estris refusats,
"ni ofici ni benefici",
tots serem uns dissortats:

ratolins i monitors,
i micròfons i altaveus
scanners, reproductors,
impressores de tots preus.

*Som tots uns "sense importància",
i ningú no ens veu cap mèrit,
ignorats de tots els altres,
només som uns perifèrics.*

Perifèrics, perifèrics.
Perifèrics, perifèrics...

- Ratolí:** Però, per què em sento així? Qui sóc?, D'on vinc?, em preguntava.
- Joaquim:** Aquestes preguntes no et deixaven viure.
- Ratolí:** Em tenien fregit! I un dia, vaig pensar que potser podria trobar alguna resposta a INTERNET.
- Joaquim:** Com que jo hi navegava sovint, tu t'hi devies fixar.
- Ratolí:** És clar, i ja sabia que només havia d'engegar l'ordinador, clicar sobre la icona del navegador, fer aparèixer el cercador i teclejar... Era tan fàcil i potser allà hi descobriria... qui sap?
- Joaquim:** Era tan fàcil, que un dia ho vas fer.
- Ratolí:** Si, vaig esperar que tots fóssiu a dormir i quan el cercador em va demanar la paraula, vaig escriure RATOLÍ.

3.RATOLINS

Ratolins, ratolins.

Ratolins, de tota mena, ratolins.

Ratolins, ratolins.

Ratolins, per tot arreu, més ratolins.

Tant de dia com els vespres,
fins i tot, a plena nit,
ratolins per les finestres,
pels terrats i sota el llit.
Ratolins ratllats i amb taques,
ratolins de tots colors,
que puguen fins les butxaques
i es fiquen als mocadors.

Ratolins, ratolins.

Ratolins, de tota mena, ratolins.

Ratolins, ratolins.

Ratolins, per tot arreu, més ratolins.

N'hi ha que són electrònics,
sense cable i de botó,
mig esfèrics quasi cònics,
com les naus a propulsió.
Ratolins de carn i ossos,
ratolins de plàstic dur,
ratolins petits i grossos,
ratolins com ara tu.

Ratolins, ratolins.

Ratolins, de tota mena, ratolins.

Ratolins, ratolins.

Ratolins, per tot arreu, més ratolins.

Ratolins de carn i ossos,
ratolins de plàstic dur,
ratolins petits i grossos,
ratolins i ratolins com ara tu.

Ratolí: Ratolins de bosc, ratolins domèstics, ratolins de dibuixos animats... Em vaig

quedar embadalit per tot el que veia, per com vivien, pel què feien.

Joaquim: Devies trobar en Tom i Jerry i en Micki Mouse.

Ratolí: Si, eren tan divertits! I els ratolins de bosc i els de les cases eren feliços i sobretot, eren lliures.

Joaquim: Ho vas fer altres nits oi, això de visitar INTERNET?

Ratolí: I tant, sempre que podia. Ho trobava apassionant.

Joaquim: Explica'ls allò que et va passar aquell dia... Si, allò d'en Tom i Jerry!

Ratolí: Ah!, si. Em vaig quedar que la camisa no em tocava la pell. (*En Joaquim posa cara d'estranyesa*) Bé, és un dir. Aquell havia sigut un dia dur, de molta feina...

Joaquim: I segur que et trobaves sense forces, esgotat, mig endormiscat i tot.

Ratolí: Per això, gairebé d'esma, vaig entrar, com altres dies, a la pàgina de dibuixos animats i... escolteu, escolteu el que em va passar.

4.SOMNI O REALITAT

En Jerry s'escapava com podi(di)a
d'en Tom que el perseguia amb una escom(com)bra.
Saltava, tot seguit, de nou, corri(rr)i)a
que no l'aconseguia pas ni l'om(l'om)bra.

No sé com va passar, però succeí (succeí)
que en Jerry, per fugir de la bara(bara)lla,
primer va treure un peu, mirant-me a mi (a mi),
i finalment sortí de la panta(panta)lla.

*No sé si el que ha passat
és un somni o és realitat.
No sé si el que ha passat
és un somni o és realitat.*

Poquet després també va sortir el gat (el gat),
com si es tirés de cap a la piscina(na).
Quedà ben estirat sobre el teclat(teclat),
i l'escombra enganxada a la cortina(na).

Van córrer novament per l'escripto(scripto)ri,
però quan anava a rebre el cop final (cop final),
el gat s'entrebancà, quin rebombo(bo)ri!,
i en Jerry es va salvar sens prendre mal (prendre mal).

*No sé si el que ha passat
és un somni o és realitat.
No sé si el que ha passat
és un somni o és realitat.*

Joaquim: Quina aventura més extraordinària! Van sortir de l'ordinador i van córrer per l'escriptori! És realment increïble!

Ratolí: Potser va ser un somni, però jo crec que em va passar de debò.

Joaquim: Ai, pobre ratolí. Tot i que t'agradava navegar per INTERNET, les visites als ratolins de la xarxa, els teus nous amics, et portaven tristesa i desconsol.

Ratolí: Si, m'entristien perquè m'adonava que eren lliures i podien viure la seva pròpia vida. Jo, en canvi, sempre havia de fer el que em dictava la teva mà, que a mi em semblava pesada, monòtona i horrible. El que més desitjava era la **llibertat**.

5. SÓC UN ESCLAU

*Sóc un esclau.
Sóc a la xarxa com un peix
que cau, no cau,*

*com un ninot que mor i neix
penjat d'un clau,
sense fer res per ell mateix.
Deixeu-me en pau!*

Cada matí quan surt el sol,
voldria, lliure, aixecar el vol,
però apareix sempre una mà
que toca el ball que hem de ballar!

*Sóc un esclau.
Sóc a la xarxa com un peix
que cau, no cau,
com un ninot que mor i neix
penjat d'un clau,
sense fer res per ell mateix.
Deixeu-me en pau!*

I cap el tard, desesperat,
tampoc em donen llibertat.
No em puc desfer d'aquella mà,
que toca el ball que hem de ballar.

*Sóc un esclau.
que cau, no cau,
penjat d'un clau,
deixeu-me en pau!*

Joaquim: Si, eres un esclau, però, per sort, tu no volies resignar-t'hi.

Ratolí: Ja havia descobert el món i no podia continuar vivint de la mateixa manera.

Joaquim: Per tant, vas decidir que organitzaries una veritable revolució.

Ratolí: Exacte! Havia arribat el moment: o ara o mai!

Joaquim: I què et va passar pel cap?

Ratolí: La desobediència era l'únic camí que veia per poder canviar les coses.

Joaquim: Certament, aquesta vegada estaves disposat a tot.

Ratolí: Sí, ho estava. Havia comprovat que, amb un xic d'esforç, podia provocar un fort escalfament dels circuits. D'aquesta manera hi havia algunes connexions que es separaven i tot començava a funcionar del revés.

Joaquim: Si, company, la veritat és que vas aconseguir una disbauxa colossal.

6. QUÈ PASSA AQUÍ?

Ja torna aquest pesat,
no sé què es pensa.
Em torna a dominar,
té una mà immensa,
però li faré purgar,
que ja comença
la vaga singular
i molt intensa.

Quin embolic!
No sé què passa!
El de baix, puja!

El de dalt, baixa!
I el de l'esquerra,
se'n va a la dreta!
Vull clicar la a
i em surt la zeta!

Aquí hi ha un virus que fa broma
o el ratolí ja no funciona!

- Joaquim:** Quin embolic! Quin caos! Jo no sabia què estava passant. Mai havia vist una cosa igual!
- Ratolí:** És que m'hi vaig esforçar molt.
- Joaquim:** Déu no vulgui que sigui un virus!, vaig pensar.
- Ratolí:** I aleshores em vas donar la culpa a mi. Com que ja era vell, oi?
- Joaquim:** Si, però tenia una sensació estranya, com d'estar perdent alguna cosa.
- Ratolí:** Si, segur. Devies estar perdent la vergonya.
- Joaquim:** De veritat. Vaig pensar que era una pena que no anessis bé, que eres el meu ratolí de sempre i que sentia per tu un cert afecte.
- Ratolí:** Però, com es pot estimar el ratolí de l'ordinador?
- Joaquim:** Vaig pensar que la meva mare tenia raó quan em deia que això de la informàtica m'havia trastocat.
- Ratolí:** No sé si creure't, perquè la veritat és que vas anar a la botiga més propera a comprar un altre ratolí.
- Joaquim:** Si i tu vas aprofitar l'ocasió per canviar el text del salvapantalles. Quines idees et passen pel cap!
- Ratolí:** (*Dirigint-se al públic*) Però com que no va trigar gaire, el nou salvapantalles no s'havia activat encara. Desesperat vaig comprendre que havia fallat el meu pla per comunicar-me. S'havia fos la meva darrera oportunitat.
- Joaquim:** (*Fent amb les mans tota l'acció*) Jo tenia moltes ganes de solucionar el problema de manera que et vaig desconnectar i et vaig deixar, amb compte, a la paperera de l'escriptori.
- Ratolí:** Reconec que m'hi vas deixar suaument... (*Cridant*) PERÒ EM VAS LLENÇAR A LA PAPERERA!
- Joaquim:** I vaig col·locar el nou ratolí, un últim model d'allò més sofisticat. Has de reconèixer que era una meravella!
- Ratolí:** Ecs, quin fàstic! Tenia un botó blau, quin mal gust!

7.ECS, QUIN FÀSTIC!

Ara jo he entrat segur en el meu infern,
estic abandonat i ja faig nosa,
canviat per un col·lega més modern
que, comparat, sap fer molta més cosa.

Ecs, quin fàstic!
Ecs, quin fàstic!
Que em fa aquest estri de plàstic.
Quin mal gust!
Quin mal gust!
És tan tibet com pallús.

Jo crec que tot és un autèntic frau,
començo a sentir un despit etern.
Ell és molt presumit, té un botó blau,
li dóna tot un aire de babau.

Ecs, quin fàstic!
Ecs, quin fàstic!
Que em fa aquest estri de plàstic.
Quin mal gust!
Quin mal gust!
És tan tibet com pallús.

Joaquim: A la botiga em van dir tantes paraules boniques del nou ratolí que sentia veritable admiració per ell.

Ratolí: Potser t'hi volies assemblar i tot.

Joaquim: Sí, però aquell botó blau no m'acabava d'agradar. No li esqueia gens. Fins i tot, vaig arribar a pensar que li donava com un aire de babau.

Ratolí: I tant que li donava... i tu també tenies cara de babau. Però, per sort, en aquell moment va sonar el telèfon. Mai li estaré prou agraït.

Joaquim: Era un amic de l'escola que em volia parlar d'un nou joc... FORMIDABLE!

8.RENOI, QUIN JOC!

Si t'agafen moments tristos,
el joc t'alegra la vida,
que té uns efectes mai vistos
i una història divertida.
Uns quants flaixos i dos "pitos"
per començar l'emoció,
surten com uns "marcianitos"
que ratllen sempre a "pinyó".

*Renoi, quin joc!
Renoi, quin joc!
Serà "guai" del Paraguai,
una bomba, i un gran xoc,
per jugar i no parar mai,
per jugar, no parar mai.*

Deixen negra la pantalla
i et donen un bon ensurt,
però, de sobte, a la muralla
hi ha un monstre que et fa "tut-tut".
Si et descuides te la claven
si vigiles, ja has rebut.
Has d'activar els trucs que salven
o donar-ho per perdut.

*Renoi, quin joc!
Renoi, quin joc!
Serà "guai" del Paraguai,
una bomba, i un gran xoc,
per jugar i no parar mai,
per jugar, no parar mai.*

Mai no acabes les partides,
sempre hi ha noves pantalles,
vas perdent totes les vides

i en qualsevol moment falles.
Aleshores va i t'empipes,
però hi tornaràs l'endemà,
ja que té uns gràfics que flipes
i no te'n podràs estar.

*Renoi, quin joc!
Renoi, quin joc!
Serà "guai" del Paraguai,
una bomba, i un gran xoc,
per jugar i no parar mai,
per jugar, no parar mai.*

- Ratolí:** La trucada va ser llarguíssima...
- Joaquim:** El temps no compta quan dos amics parlen d'un joc que els agrada.
- Ratolí:** Sobretot si paguen els pares.
- Joaquim:** Quan vaig tornar a l'ordinador, em va semblar que el text del salvapantalles havia canviat.
- Ratolí:** Vas quedar parat i molt sorprès, eh?
- Joaquim:** És clar que sí. Jo no recordava haver-lo canviat i, normalment, ningú més que jo usava l'ordinador.
- Ratolí:** Devies pensar que últimament et passaven coses molt estranyes.
- Joaquim:** Volia llegir el missatge, però no podia. Les lletres es movien, giraven, desapareixien... però finalment el vaig poder llegir i, (*dirigint-se al públic*) us ho ben asseguro, em vaig quedar de pasta de moniato.

9.DEIXA'M VIURE!

*SOS, SOS, SOS, vull ser lliure!
SOS, SOS, SOS, deixa'm viure!*

I les lletres del missatge,
van i vénen com l'onatge
d'una platja.

Es belluguen i es desplacen,
just al límit el traspassen
i s'escapen.

*SOS, SOS, SOS, vull ser lliure!
SOS, SOS, SOS, deixa'm viure!*

Quan retornen ja s'enfilen,
però reculen i s'apilen
i es cagpiren,

mig tombades apareixen,
però de bell nou s'inverteixen
i es llegeixen:

*SOS, SOS, SOS, vull ser lliure!
SOS, SOS, SOS, deixa'm viure!*

Vull ser lliure!

Deixa'm viure!

Joaquim: Algú estava demanant auxili, volia que el salvessin. Però qui? Qui havia canviat el text del salvapantalles? Estava desorientat.

Ratolí: De sobte, vas mirar la paperera i vas notar que jo estava plorant per dins.

Joaquim: Pensava que no podia ser, que era impossible.

Ratolí: Vas deixar de mirar la paperera i vas tornar a mirar-la de nou. No ho podies creure.

Joaquim: No comprenia que un objecte com tu estigués somicant, implorant ajuda... però finalment, no sé com, ho vaig entendre.

Ratolí: No era tan difícil. Tu tens vida i jo també.

Joaquim: Recordes què et vaig dir, aleshores?

Ratolí: I tant que ho recordo! Em vas agafar acaronant-me i vas xiuxiuejar: Tu i jo hem d'arribar a un acord, hem de fer un pacte. Si tu m'ajudes, jo t'ajudo.

Joaquim: Aleshores vas murmurar una sola paraula: GRÀCIES.

Ratolí: I els teus ulls es van omplir de llàgrimes.

Joaquim: En aquell moment no vaig poder reprimir el plor. Em donaves les gràcies perquè et deixava viure i **tots tenim dret a la vida i a viure-la amb dignitat.**

Ratolí: Va ser en aquest instant que vam començar a ser uns bons amics.

Joaquim: I ho serem, si Déu vol, per sempre més.

10.UNA BONA AMISTAT

Aquest pot ser el principi d'una bona amistat.
Podrem deixar endarrere tot el que ja ens ha passat.
Des d'ara i de seguida sens perdre ni un segon,
jugant units sempre tots dos ens menjarem el món.

A poc a poc et fas el meu amic,
m'agrada tant estar a la vora teu
que quan estic a prop sempre somric
i poquet a poquet, ja ets amic meu.

Trenquem, doncs, les barreres que no ens deixen avançar
cerquem, junts, les dreceres per poder ser bons companys,
busquem les aventures, per viure-les plegats.
Aquest serà el principi d'una càlida amistat.

Ràpidament et fas el meu amic,
m'agrada tant estar a la vora teu
que quan estic a prop sempre somric
i de sobte, de cop, ja ets amic meu.

És amic, amic, amic, amic, amic, amic, amic,
una mica, mica, mica, mica, mica, mica, mica, mica.
És camí, camí, camí, camí, camí cap a un amic,
una mica, mica, mica de camí cap a un amic.

És amic, amic, amic, amic, amic, amic, amic,
una mica, mica, mica, mica, mica, mica, mica, mica.
És camí, camí, camí, camí, camí cap a un amic,
una mica, mica, mica de camí, camí, camí cap a un amic.